

Seară

Bragagiu

N-oi ști pace niciodată
Când dă-n floare o chindie
Și s-aude-nflăcărată
Muzica portocalie.

Întreg sufletu-i un freamăt
Proaspăt de primăvărat
Văzul că se strânge-n geamăt
În splendoarea de jărat.

Însă ochii vor mai multe
Ca să soarbă plini de sete
Parfumatele minute
Într-un timp pe îndelete.

Sentiment de plinătate
Simte inima mea strânsă
Ca pe-o dalbă libertate
Toată-n fericire plânsă.

Și o liniștire largă
Ca în legăn mă cuprinde-
Lumea-mi este foarte dragă
S-o colind, să mă colinde.

Toată ziua trece-n noapte
Și se-mprăștie prin stele
Prefăcând în blânde șoapte
Toate faimele ei grele.

Eu sunt parte de tihnire
Care ninge-n fulgi de note
Cum o boare de iubire
Stinge rugăciuni bigote.

Și în pașnica rășcoală
Nu m-atinge-o frământare
Ori neliniște de boală,
Numai inima mă doare

C-așa pace mă-mpresoară
De mă-ndoi până-n tristețe -
Tocmai gem în orice seară

De atâta frumusețe.
Victor Bragagiu